

पङ्क्तिः वत्सो देवता हे वत्स धर्माय धर्मार्थं दीध देहि पयः पयः शेषय मा सर्वं
पासीरित्यर्थः दी दाने वहुलं हृन्दसीति [पा० २. ४. ७३.] शपो लुक् ॥ ३ ॥

- a. अश्विभ्यां पिन्वस्व । b. सरस्वत्यै पिन्वस्व । c. इन्द्राय पिन्वस्व ।
d. स्वाहेन्द्रवत् । e. स्वाहेन्द्रवत् । f. स्वाहेन्द्रवत् ॥ ४ ॥

का० [२६. ५. ५.] अश्विभ्यां पिन्वस्वेति पिन्वने दोग्धि । पिन्वने पात्रे प्रति-
मन्त्रं गां दोग्धीत्यर्थः ॥ अश्विभ्यां पिन्वस्व इन्द्राय पिन्वस्व यजुर्गायत्री सरस्वत्यै
पिन्वस्व यजुरनुष्टुप् लिङ्गोक्ता देवताः । हे पयः अश्विभ्यामर्थाय त्वं पिन्वस्व स-
म्भवस्व सरस्वत्यै च पिन्वस्व अश्विनौ वाऽऽतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां तावेवै-
तत्प्रीणातीति श्रुतिः [१४. २. १. १३.] सरस्वत्या वाचा कृत्वा इन्द्राय यज्ञशिरोऽश्वि-
भ्यां संहितमिति तयोरर्थे क्षरस्वेति भावः ॥ का० [२६. ५. ६.] स्वाहेन्द्रवदिति वि-
प्रुषोऽभिमन्त्रयते । पिन्वनपतितान्ययः कणानभिमन्त्रयतऽइत्यर्थः ॥ यजुर्जगती वि-
प्रुषो देवता । यत् डुक्ष्यमाने स्कन्ने तत्स्वाहा सुहुतमस्तु इन्द्रवत् इन्द्रसंयुक्तं
चास्तु ॥ ४ ॥

- a. यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूयो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः ।
येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि सरस्वति तमिह धातवेऽकः ॥
b. उर्वत्तरिक्तमन्वेमि ॥ ५ ॥

का० [२६. ५. ७.] यस्ते स्तन इति स्तनमालभते । गोस्तनानालभते ज्ञाताविक-
वचनमित्यर्थः ॥ वाग्देवत्या त्रिष्टुप् दीर्घतमोदृष्टा । हे सरस्वति तं स्तनमिहा-
स्मिन्स्थाने धातवे धेर् पाने तुमर्थे तवेप्रत्ययः पानार्थमकः कुरु मम पानाय प्रय-
हेत्यर्थः लोडर्थे लङ् शपि लुप्ते गुणः । तं कम् यस्ते तव स्तनः स्तन इव स्त-
नः (३.) शशयः शेते इति शशयः अचप्रत्यये द्वित्वम् पूर्वस्यात्वं च हृन्दसम् सुप्त
इवास्ते अन्यैरनुपभुक्त्वात् यस्ते स्तनो निहितो गुहायामिति [१४. २. १. १५.]
श्रुतेः । यश्च स्तनो मयोभूः मयः सुखं भावयति प्रापयति सर्वभूतानामिति मयो-
भूः । यश्च रत्नधाः रत्नानि दधाति रत्नधाः रमणीयानां धनानां धारयिता । यश्च